

Zarzut drugi odwołania: ustalenia Sądu zawarte w pkt 103, 106, 109–112, 114, 116, 117, 120 i 121 zaskarżonego wyroku są obarczone oczywistymi błędami w stosowaniu prawa z uwagi na twierdzenie, że Komisja nie naruszyła art. 3 ust. 1, 2 i 5, art. 11 ust. 2 i 9 rozporządzenia podstawowego oraz ciążącego na niej obowiązku zachowania staranności i zasady dobrej administracji poprzez pominięcie w swej ocenie stanu unijnego sektora kwasu winowego wyników i działalności gospodarczej Distilerie Mazzari, będącej największym, rentownym i najprężniejszym unijnym producentem kwasu winowego, jak również faktu, że nieprzemyślana decyzja inwestycyjna niektórych unijnych producentów kwasu winowego negatywnie wpłynęła na ich wyniki.

Zarzut trzeci odwołania: ustalenia Sądu zawarte w pkt 138, 139, 145–147, 150 i 152 zaskarżonego wyroku są obarczone oczywistymi błędami w stosowaniu prawa z uwagi na twierdzenie, że Komisja nie naruszyła art. 3 ust. 1, 2 i 5, art. 11 ust. 2 i 9 rozporządzenia podstawowego oraz ciążącego na niej obowiązku zachowania staranności i zasady dobrej administracji poprzez odmowę uwzględnienia działalności Hangzhou Bioking, największego chińskiego eksportera kwasu winowego do Unii jak też wpływu zmian klimatycznych oraz różnic między końcowym przeznaczeniem syntetycznego i naturalnego kwasu winowego w swej ocenie dotyczącej prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody.

Zarzut czwarty odwołania: Sąd naruszył prawo w pkt 171 i 173–177 zaskarżonego wyroku stwierdzając, że Komisja ujawniła wnoszącej odwołanie w niniejszej sprawie wszystkie najważniejsze ustalenia i fakty w odpowiednim czasie. Gdyby Komisja wywiązała się ze swych obowiązków ciążących na niej na mocy art. 3 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 2 i 4, art. 20 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego jak również art. 6 ust. 4 i 6 ust. 2 Porozumienia antydumpingowego WTO, wnosząca odwołanie przedstawiłaby Komisji użyteczne uwagi, a wynikające z nich ustalenia w przedmiocie zagrożeń dla Unii oraz prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody byłyby inne i korzystne dla wnoszącej odwołanie.

Ponadto, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie, na podstawie art. 296 TFUE, twierdzeń wnoszącej odwołanie dotyczących (1) braku podstawy prawnej dla zastosowania art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w spornym rozporządzeniu w pkt 187 zaskarżonego wyroku; (2) stanu unijnego sektora kwasu winowego w pkt 188 zaskarżonego wyroku; oraz (3) prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody oraz znaczenia wyników Hangzhou Bioking's w pkt 189 zaskarżonego wyroku. Te twierdzenia powinny zostać rozważone w kontekście pierwszego i czwartego zarzutu, poniesionych przez wnoszącą odwołanie w skardze przed Sądem.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, 176, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 lutego 2021 r. – Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D.P., R.O.I. / Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Sprawa C-128/21)

(2021/C 182/56)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strona w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D.P., R.O.I.

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że notariusze w Republice Litewskiej są – przy wykonywaniu czynności dotyczących przyjętych przez izbę notarialną objaśnień rozpatrywanych w niniejszej sprawie – przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 101 TFUE?
2. Czy art. 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że rozpatrywane w niniejszej sprawie objaśnienia przyjęte przez litewską izbę notarialną stanowią decyzję związku w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?
3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy celem lub skutkiem tych objaśnień jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?
4. Czy – przy orzekaniu w przedmiocie ewentualnego naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE – objaśnienia rozpatrywane w niniejszej sprawie należy oceniać w świetle kryteriów określonych w pkt 97 wyroku *Wouters* ⁽¹⁾?
5. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy cele wskazane przez skarżących, mianowicie ujednoczenie praktyki notarialnej, wypełnienie luki prawnej, zapewnienie ochrony interesów konsumentów, zagwarantowanie przestrzegania zasad równego traktowania konsumentów i proporcjonalności, jak również zapewnienie notariuszom ochrony przed bezzasadnymi roszczeniami cywilnoprawnymi, stanowią uzasadnione cele na potrzeby dokonywania oceny owych objaśnień w świetle kryteriów określonych w pkt 97 wyroku *Wouters*?
6. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte: czy należy uznać, że ograniczenia nałożone w tych objaśnieniach nie wykraczają ponad to, co jest niezbędne do zapewnienia realizacji owych uzasadnionych celów?
7. Czy art. 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że można uznać, iż notariusze będący członkami prezydium dopuścili się naruszenia owego artykułu, oraz że można na nich nałożyć kary pieniężne w związku z tym, iż uczestniczyli w przyjęciu objaśnień rozpatrywanych w niniejszej sprawie, wykonując jednocześnie zawód notariusza?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 19 lutego 2002 r., C-309/99, EU:C:2002:98.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2020 r. w sprawie T-350/20,
Wagenknecht / Komisja, wniesione w dniu 1 marca 2021 r. przez Lukáša Wagenknechta**

(Sprawa C-130/21 P)

(2021/C 182/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lukáš Wagenknecht (przedstawiciel: A. Koller, advokátka)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu w sprawie T-350/20, Wagenknecht/Komisja;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku bezstronności z uwagi na konflikt interesów sędziego Sądu J. C. Laitenbergera wynikający, po pierwsze, z faktu, że do roku 2019 pełnił on funkcję dyrektora generalnego Komisji Europejskiej, i po drugie, że w ramach sprawowania tego stanowiska w 2018 r. w ramach komunikacji z wnoszącym odwołanie wyraził za pośrednictwem swojego rzecznika oficjalny pogląd, w którym stwierdzono, iż Komisja Europejska powinna uniknąć badania pomocy państwa, ewentualnie bezprawnie przyznanej Agrofert Group. Taka sytuacja sprawia obiektywne wrażenie konfliktu interesów sędziego J.C. Laitenbergera, bez względu na to, czy doszło do naruszenia konkretnej zasady konfliktu interesów.